

tím způsobenou byly překážkou výkonu zámečnického povolání. Z toho plyne, že to, co žalobce ve sporu uplatňuje a co nižší soudy zjistily, neopodstatňuje nárok na náhradu škody podle § 1326 obč. zák.

Čís. 12589.

Podnikatelé staveb provozují obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. a čl. 272 čís. 1 obch. zák. Lhostejno, zda provádějí stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních k tomu účelu nakoupených materiálů.

(Rozh. ze dne 5. května 1933, Rv II 905/31.)

Žalovaná firma V. v Mor. Ostravě spolu s firmou P. převzaly stavbu tří státních obytných domů v Mukačevě, utvořily pro tuto stavbu konsorcium pod označením »stavba státních obytných domů v Mukačevě, inž. P. a inž. V.«, jež zadalo malířské a natěračské práce v těch domech K-ovi a F-ovi, jimž vznikl proti konsorciu nárok na zaplacení 7.713 Kč. Tato pohledávka byla zabavena Desiderem Sch-em. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se opatrovník Desidera Sch-a, ustanovený k vymáhání zabavených pohledávek, na firmě V. zaplacení 7.713 Kč. Procesní soud první stolice přisoudil žalobci jen polovici zažalované pohledávky (3.856 Kč 50 h). V otázce, o níž tu jde, uvedl v důvodech: K. a F. neprováděli práce pro žalovanou stranu, nýbrž pro dvě firmy, které se ke stavebním pracím spojily, pro žalovanou firmu a pro firmu P. To muselo býti i oběma živnostníkům známo, neboť označení obou firem bylo prováděno důsledně. Konsorcium těchto dvou firem netvořilo obchodní společnost, šlo jen o obchodní společnost podle občanského zákoníka, neboť spojení se stalo jen pro tyto stavby. Proto ručí obě firmy nikoliv solidárně, nýbrž každá z polovice. Proto, i když firma Sch. zabavila proti K-ovi a F-ovi celou pohledávku a i když žalovaná strana proti zabavení nepodala námitky, nemůže z toho býti vyvozováno, že převzala odpovědnost za celou pohledávku, naopak jest míti za to, že závazek žalované co do výše nebyl zabavením a nepodáním námitek dotčen a jest věcí sporu stanoviti tuto výši. Odvolací soud vyhověl žalobcovu odvolání a přisoudil mu dalších 3856 Kč 50 h. Důvody: Neprávem má první soudce za to, že konsorcium firmy V. a firmy P. netvořilo společnost podle obchodního zákona a že šlo jen o společnost podle občanského zákona. Že podnikatelé staveb provozují obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 a 272 čís. 1 obch. zák., vyslovil již bývalý vídeňský nejv. soudní dvůr ve svém plenissimárním rozhodnutí ze dne 27. dubna 1915 kn. jud. 223 (úřední sbírka čís. 1645) a i judikatura nejvyššího soudu v Brně sdílí toto stanovisko (sb. n. s. čís. 2374). Odvolací soud přejímá tento právní názor a poukazuje k vůli zjednodušení na důvody citovaných rozhodnutí. Podotknouti jest, že na tom nesejde, zda podnikatelé provádějí stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních k tomu účelu nakoupených ma-

terialií a že v každém z těchto případů jejich činnost jest považovati za obchod. Ovšem považuje se podle čl. 272 čís. 1 za obchod převzetí movitých věcí k úpravě a ke zpracování pro jiné jen tehdy, provozuje-li se to po živnostensku a přestupuje-li provozování té živnosti rozsah řemesla, avšak v souzeném případě ani nebylo namítáno, že tyto předpoklady nejsou splněny, a nelze o tom pochybovati, ano jde o zadání stavby několika státních domů a o firmy, jež se zabývají podnikatelstvím staveb. Tomu-li tak, jak dosud vylíčeno, jde o spojení k jednotlivému obchodu ve smyslu čl. 266 a násl. obch. zák. Ježto pak, jak ani není sporné a ze smlouvy ze 16. června 1926 jasně vysvítá, práce malířské a natěračské na stavbě státních obytných domů byly K-ovi a F-ovi zadány konsorciem »Stavba státních obytných domů v Mukačevě inž. P. a inž. V.« a práce jim byla zadána společným zmocněncem obou podnikatelů inž. K-em, ručí po rozumu čl. 269 druhý odstavec obch. zák. každý z podílníků a tedy obzvláště žalovaná firma solidárně.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud správně posoudil věc po stránce právní, uznáv, že jde tu o spojení k jednotlivému obchodu ve smyslu čl. 266 a násl. obch. zák., a že ručí po rozumu třetího, správně druhého odstavce čl. 269 obch. zák. každý z podílníků a tedy zvláště žalovaná firma třetím osobám solidárně, a proto že žalobce jest oprávněn se domáhati na žalované zaplacení celých zažalovaných 7.713 Kč a nikoli jen polovice 3.856 Kč 50 h, kterou mu přisoudil první soud. Dovolací soud poukazuje ke správným a výstižným důvodům napadeného rozsudku a k důvodům rozhodnutí, na které tento se odvolává, totiž plen. rozhodnutí bývalého vídeňského nejvyššího soudu z 27. dubna 1915 pres. 151/15 (kniha jud. č. 223), úř. sb. čís. 1645 a rozhodnutí čís. 2374 sb. n. s., neshledávaje důvodu se odchýliti od názorů vyslovených v důvodech těchto rozhodnutí, které nebyly vyvráceny vývody dovolatelky a poukazy na opačná mínění některých spisovatelů, jichž se žalovaná dovolává, s nimiž se však vypořádalo již vzpomenuté plenisimární rozhodnutí, s jehož podrobnými a přesvědčivými vývody se ztotožňuje tento nejvyšší soud.

Čís. 12590.

Stačí, bylo-li výstražné znamení před sesutím sněhu umístěno na chodníku, nikoliv i v jízdní dráze.

Ručení podle § 1318 obč. zák. není ručením za výsledek, nýbrž ručením za zavinění, třebaže třetí osoby.

Předpisu § 1318 obč. zák. nelze použiti, jde-li o sesutí zmrzlého sněhu se střechy.

(Rozh. ze dne 6. května 1933, Rv I 174/32.)